

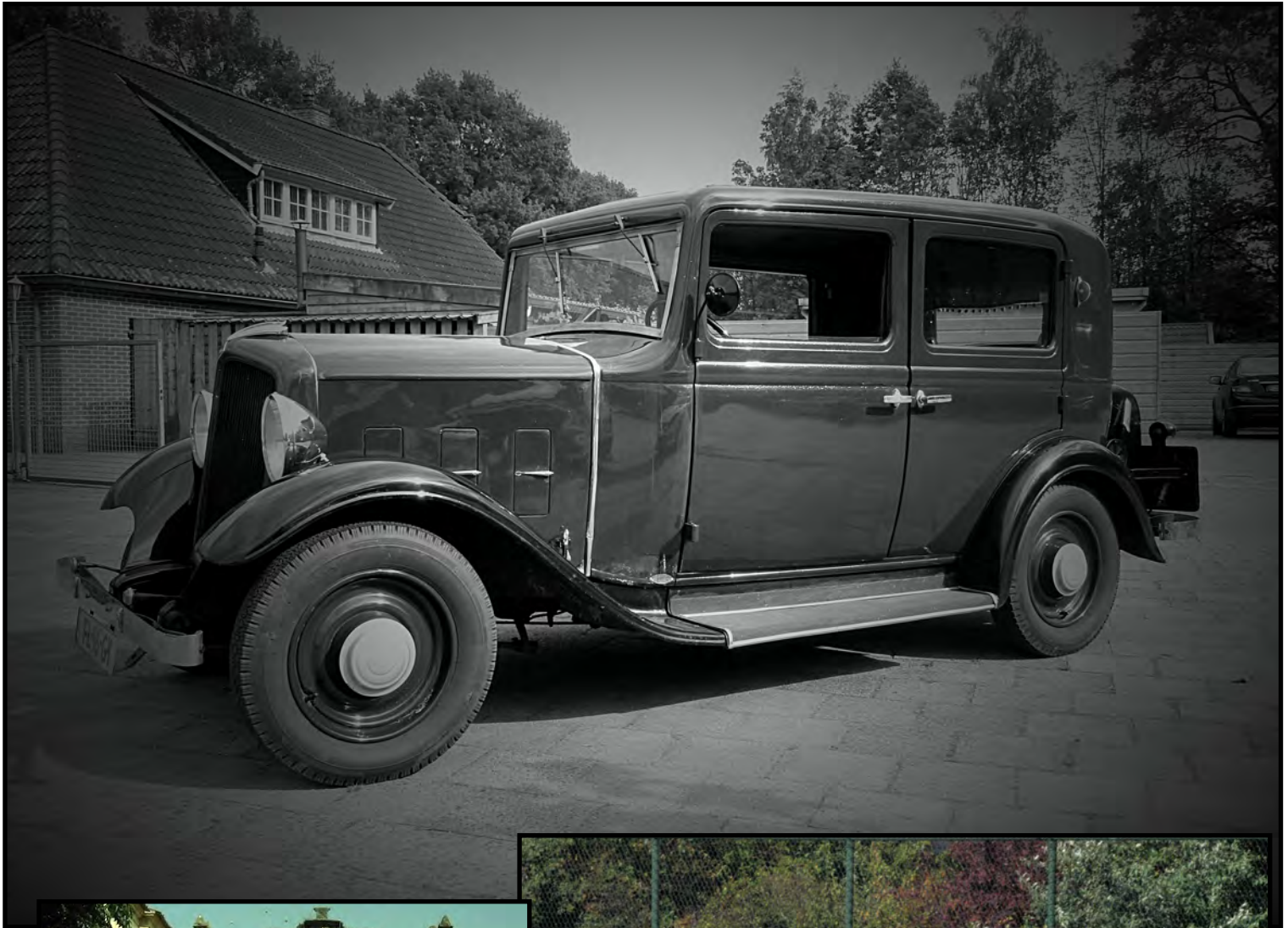
Renault
Vrijbouter
Vrienden
Club

Uitlaatklep

april 2015

**Aanmelden voor het Betuwe-evenement,
Folkert's R4 en een hoogbejaarde Monaquatre**

Van de voorzitter

Van de penningmeester

Beste Vrijbuiters

Wat hebben we weer zin in de lente en kamperen, gelukkig mogen onze oldtimers van onze regering weer naar buiten, dus het komt weer helemaal goed.

Want laten we wel wezen, de nieuwjaarsborrel zonder onze oldtimers op de parkeerplaats is toch eigenlijk helemaal niks!

Gelukkig wordt er door het team van vrijstelling oldtimers nog steeds geprocedeerd tegen deze bizarre wet. De processen zijn nog in volle gang, we blijven het volgen.

Nog twee maanden en dan is het gelukkig weer zo ver; het clubevenement in de buurt van de Betuwe. Het belooft weer een leuk evenement te worden, georganiseerd door Albert Vlietstra. Meer info verderop in deze uitlaatklep.

Bij deze wil ik onze leden alvast uitnodigen voor de op handen zijnde ledenvergadering. Deze zal weer plaatsvinden op de camping voor aanvang van het evenement.

Michiel Komies en Wim Meester hebben aangegeven te stoppen en nieuwe mensen een kans te willen geven in het bestuur. Een functie binnen het bestuur is geen dagtaak, maar een paar vergaderingen in het jaar, meestal rond een evenement.

Dus dit is je kans! Heb je goede ideeën of zoek je een leuke uitdaging? Meld je dan aan, dit kan tot 24 uur voor de ledenvergadering.

Verder wens ik iedereen veel leesplezier met deze nieuwe uitlaatklep.

Met vrolijke Vrijbuitergroet,

Henk

Voorjaar, een voorjaarsevenement in aantocht en een penningmeester die een beroep doet op het zakgeld van de leden: het hoort allemaal bij deze mooie tijd. Enige tijd geleden is er door mij een email verstuurd met het verzoek om de contributie voor 2015 over te maken. De reacties vielen nog wat tegen, dus daarom vanaf deze plek nogmaals de vraag om de contributie over te maken. Dit kan op NL37ABNA0593510011 t.n.v. RVVC te Zwolle.

Overigens kan het best voorkomen dat de email niet aangekomen is. Er zijn een aantal meldingen dat de email in de spambox terecht gekomen is. Om dat te voorkomen: zoek de betreffende email (van penningmeester@rvvc.nl) op en geef hiervan aan dat deze geen spam betreft. Dit voorkomt dat in de toekomst de email opnieuw niet aankomt.

Bedankt alvast en tot ziens in de Betuwe!

Martijn Brouwer

Betuwe-evenement 5 t/m 7 juni 2015

In het weekend van 5 t/m 7 juni hebben we ons voorjaarsevenement, dit keer in de Betuwe.

We hebben een mooie camping gereserveerd in Maurik, in het hart van de Betuwe aan de Neder-Rijn.

Het programma in het kort:

Vrijdag 5 juni: aankomst op de camping; bedje klaarmaken en bijkletsen.

's Avonds is er de jaarlijkse ledenvergadering. Hierna zullen we het bijkletsen voortzetten

Zaterdag 6 juni: we gaan een mooie rondrit rijden (vanaf ± 10.30 uur), hierbij zullen we een goede indruk krijgen van de Betuwe.

's Avonds zullen we gaan barbecuen/skottelbraaien op de camping. Iedereen zorgt zelf voor zijn voedsel.

Zondag 7 juni: Het programma voor zondag maken we nu nog niet bekend. Dit blijft dus voorlopig nog een verrassing.

De gereserveerde camping:

Campind "de Loswal"

Rijnbandijk 36

4021 GH Maurik

<http://www.camping-deloswal.nl>

Op de camping mag wel op houtskool worden gebarbecued, maar er mag verder geen open vuur worden gemaakt.

De camping is voorzien van een horecagelegenheid, met terras aan het water, waar diverse menu's, snacks en ijs kunnen worden genuttigd. Ook kunnen snacks en ijs worden afgehaald.

Schrijf je tijdig in (in ieder geval voor 23 mei) als je dit evenement niet wil missen.

Albert

Driemaal is scheepsrecht

Soms lijkt het moeilijk om iets te kopen en het dan ook werkelijk voor de rest van je leven te houden. Dit overkwam mij ook met het Witte Viertje. Na twee keer afscheid te moeten hebben genomen van dit autootje, lijkt het nu tijd om hem tot in lengte van dagen te houden, ervan te houden, te vertroetelen en en ervan te genieten.

We schrijven augustus 1998, een diep ver verleden, waarin het opvoeren van mijn andere viertje altijd leidde tot sleutelen en daarmee werd dat een onbetrouwbaar vervoersmiddel. Er moest een auto bij komen, een Viertje natuurlijk, die het wel altijd deed. Het werd de NZ-47-FY. Ik vroeg mijn toenmalige vriendin nog (de achteraf verkeerde vraag): "wat voor kleur wil je?". Het onverwachte antwoord, waar helemaal geen kleur in voorkwam, was: "Ow? Wordt hij voor mij dan?". Iets wat uiteindelijk wel de praktische gang van zaken werd.

Het Witte Viertje mocht zo nu en dan mee naar een club evenement, zoals op de foto met mijn andere, toen zwarte, viertje in Waspik, voorjaar 2001.

Ik ben er zelfs een keer mee in een sneeuw- bui naar Parijs gereden. Koud en afgezien van een bevroren carburateur verder zonder problemen!

Na een jaar of drie in trouwe dienst te zijn geweest, gebeurde iets wat zo vaak gebeurt bij mensen van een jaar of 30: gezinsuitbreiding. Dat heeft in principe niet zoveel met het Viertje te maken, ware het niet dat je je af kunt vragen of het verstandig is om met een baby in een Viertje rond te rijden.

Natuurlijk kan dat, maar toch werd anders

besloten. Het Witte Viertje moest maar verkocht en werd in januari 2001 te koop gezet. Tot april 2002 hebben we nog naar het Viertje kunnen kijken, want hij stond gewoon voor het huis op straat, voordat er werkelijk afscheid genomen moest worden en hij naar Maastricht verhuisde.

We schrijven maart 2006, waarin na de gezinsuitbreiding ook maar eens getrouwd moest worden. Toeval wilde dat ik een telefoontje uit Maastricht ontving met de melding dat het arme Viertje de tand des tijds niet had doorstaan. Of ik wilde helpen met lassen aan het Viertje. Natuurlijk, op voorwaarde dat ik er ook in mag trouwen.

Gaandeweg het telefoongesprek met de eigenaar werd besloten dat ik het Viertje ook wel terug kon kopen. En zo geschiedde. In een tijd van tweeëneenhalve maand werd er

prima mee uit de voeten, zo in en rond het dorp. Het autootje wordt in het dorp bekend als Ester haar autootje.

We schrijven november 2012, in het jaar waarin de rechter het bovengenoemde huwelijk heeft ontbonden en het Viertje bij de boedelscheiding aan de ex-echtgenote is toegekend, zodat ik ten tweede male afscheid heb moeten nemen van het Witte Viertje. Omdat ik na de scheiding niet zelf meer het onderhoud aan het Viertje kan doen, loopt de rekening van de garage voor de APK op tot iets buiten het bereik van mijn ex. Mij wordt aangeboden om de auto over te nemen. Na het betalen van zowel een bedrag om de auto zelf te kopen als de uit de hand gelopen garage rekening, mag ik me voor de derde keer eigenaar van de NZ-47-FY noemen.

1500 euro op stukgeslagen om de body van het Viertje eruit te laten zien zoals een goed trouwauto betaamt. Een fotoreportage hiervan is nog steeds terug te vinden op: <http://members.chello.nl/~f.sikkema1/viertje/viertje.html>

Na de bruiloft werd besloten om het Viertje te houden en de vrouw des huizes kon daar

Mijn vriendin moet er erg aan wennen dat het autootje dat er voor haar heel erg uitziet als "het autootje van de ex", steeds in de buurt van ons huis geparkeerd en, nadat de garage klaar was, in de garage, staat. Ik ben het met haar eens en aan uiterlijk vertoon is vrij eenvoudig wat te doen. Het kleurenpatroon van mijn andere speelgoedje, een antraciet kleurige onderkant en een oranje dak, is ook wel toepasbaar op het Viertje.

Het toeval wil dat het voorjaars weekend van de RVVC in Groesbeek precies net tegelijk met het WK voetbal valt, maar dat is duidelijk niet de reden waarom het Viertje tegenwoordig een oranje dak heeft. De reden daarvoor is duidelijk dat hij, door meer op mijn andere speelgoedje te lijken, minder lijkt op het autootje van mijn ex-vrouw. Om de verschijning van het Viertje nog meer te distantiëren van de vroegere trouwauto, sta ik mijn dochter toe de auto op te vrolijken met bloemen op de motorkap en een van de portieren te voorzien van een fleurige tekening.

Ook de witte bekleding (die na 8 jaar echt niet meer wit was) is ondertussen verwijderd en het autootje begint, ook naar mening van

mijn vriendin, al volledig mijn autootje te worden en niet meer “die van mijn ex”. We schrijven oktober 2014, een maand voor APK-tijd. Het is ondertussen alweer acht jaar geleden dat de body een flinke opknabbeurt heeft gehad en eigenlijk zou hij van een herhaling wel iets opknappen. Dat is voor de sier en daarmee voor later, denk ik dan. Eerst maar eens een keertje naar de techniek kijken. Toeval wilde dat ik, om niet nader te noemen reden (ok, mijn anders zo betrouwbare BMW was stuk), een keer met het Viertje naar mijn werk ging. Hierbij viel naast de lol, in de meest algemene zin van het woord, van het rijden ook vooral de belabberde wegligging op. Als je gas geeft, gaat hij naar rechts en als je gas los laat, gaat hij naar links. Stom. Als je even vlot opschakelt, moet je even flink hoepelen met dat stuur. Nu hoeft het sturen van zo'n lollig karretje niet zo snaar-strak en onbehouden hard te zijn als ik van mijn andere auto gewend ben, maar dit verschijnsel hoeft ook niet echt zo. Ook wordt de keurmeester daar vast niet vrolijk van. Thuis gekomen en na reparatie van die andere auto, heb ik het Viertje maar eens op de brug geparkeerd teneinde een beetje aan de wielen te kunnen trekken. Speling op de wiellagers rondom is de eerste conclusie. De wiellagers achter waren bij de vorige APK nog vervangen en zijn afstelbaar, dus dat is allemaal gemakkelijk. De wiellagers aan de voorzijde daarentegen zullen dus vervangen moeten worden. Dat is ook niet onmogelijk, doch in ieder geval minder gemakkelijk dan aan de achterzijde. De fusees met het correcte (doch lompe) gereedschap verwijderd en uit elkaar gehaald en dan zit je met een doos vol oude, vieze en roestige spullen. Een

normaal mens zonder enige liefde voor het oude materiaal, zou zeggen dat opknappen, oprispen en verversen van zo'n doos oud ijzer de daarvoor benodigde investering nooit waard zou zijn. Daar zit een kern van waarheid in, tenzij je van plan bent om de auto nooit meer weg te doen.

Bij deze heb ik dan (en niet uitsluitend daarom) maar besloten om eeuwig eigenaar te blijven van de auto. Driemaal scheepsrecht, zeggen ze dan, waarmee het volledig gerechtigd is om de fuseetjes weer fris en fruitig onder de auto te plaatsen nadat de doos oud ijzer bij de straler-en-poedercoater geweest is. De bovenste draagarmen zijn daar ook langs geweest teneinde er eeuwig zo mooi uit te blijven zien. Omdat het vervangen van de remschijven vereist dat de fusees uit elkaar gehaald worden, heb ik die ook maar meteen vervangen, omdat die fusees toch net in delen op de werkbank lagen. Verse Brembo schijven bleken niet veel duurder dan normaal vervangings spul van de online onderdelenhandelaar, dus die kon ik niet laten liggen, net als de Ferodo remblokken. Klinkt als race-spullen onder het Viertje, wat verder niemand erg vindt.

Voor alle fuseekogels en buitenste stuurkogels werden online verse varianten gevonden. Naast dat de onderste fuseekogel aan de rechterkant gewoon verrot was, ga je natuurlijk aan al die mooie, frisse en fruitige delen geen roestige oude dingetjes vast maken.

Tijdens het wachten op de online bestelde artikelen en de poedercoater heb ik me eens met de achteras bemoeid. Daar zou ook iets

speling op de wiellagers zitten. Na wat lomper aan het wiel getrokken te hebben, bleek dat niet alleen het wiel ten opzichte van de draagarm bewoog, maar de draagarm zelf ten opzichte van de auto ook. Auw. Wat is dat?? Zowel de linker als de rechter draagarm achter blijken aan de buitenkant te zijn doorgerot. De buitenste draagammlagers zijn niet meer fysiek verbonden met de draagarmen. Stom. Daar wordt de keurmeester ook vast niet vrolijk van en ik overigens ook niet. De zoektocht naar een andere achteras bleek gelukkig beduidend korter dan verwacht en na een zaterdagje in de weer met een 3kg moker en een brander, kreeg ik de achteras uit elkaar. Ik kon die achteras natuurlijk ook wel in zijn geheel, roestig, zoals aangeschaft onder het Viertje klussen, maar omdat ik net had besloten het Viertje nooit meer weg te doen, moest die as er natuurlijk ook fris en fruitig uitzien. Weer een doos voor de straler-en-poedercoater, waar-

bij de ankerplaten van de achterremmen natuurlijk niet vergeten worden. Deze keer heb ik tijdens het wachten op de bestelde delen de remkrachtverdelers maar wat aandacht gegeven, zodat het ook net lijkt alsof die vers is en dat terwijl die helemaal niet vast gerot was. Daarnaast was het chassis links achter toe aan een vers stukje blik. Nadat alle wielen er weer onder gezet konden worden, kon het antwoord op de vraag: "Hoe is het met de wegligging?" uitgeprobeerd worden. Helaas pindakaas, het gedrag was eerder sterker geworden dan dat het was verdwenen. Nog een keer onder de auto liggen om te controleren of alles wel goed en spelingsvrij vast zit. Op de rechterkant van het stuurhuis was met pijn nog wat lichte speling voelbaar. De, wederom online bestelde, stuurhuis-reparatieset bracht na montage geen verlichting in deze zaak, zodat ik mijn voormalig buurman en APK keurmeester maar eens heb gevraagd naar de oorzaak van dit rare stuurgedrag. Naast dat hij ook naar de stuurhuishoogte wees, hield hij vooral vol dat de koeienogen (onderste draagarm-lagers aan de voorkant)

de oorzaak moesten zijn. Die waren er vrij snel vanaf gesloopt en inderdaad, vers is anders. Wel leuk was dat ik de zinkspray die ik er acht jaar geleden opgespoten had, nog kon zien zitten. Als je heel goed kijkt op de foto boven met de ballonnen, zie je die onder de bumperrozetten twee zilveren dingen in je oog springen. Na ontvangst waren de verse varianten snel gemonteerd (en pas aangehaald toen de auto weer op zijn wielen stond) en even snel

was het eerste testritje uitgevoerd. Wegens het tegenvallende resultaat maar eens tijdens het rijden met de deur open naar het gedrag van het linker voorwiel gekeken. Dat ik die beweging van het voorwiel in de garage niet heb kunnen opwekken, verbaast me nog steeds. Na het aanhalen van de bovenste fuseekogel, is de wegligging van het Viertje weer helemaal top. Op naar de APK! Als laatste kers op de wegliggingstaart zou ik graag de schokdempers vervangen, maar dat staat het beperkte budget deze keer nog niet toe. Voor het plaatsen van F4/F6 veren en stabilisatoren geldt helaas hetzelfde verhaal. Dat geeft nu allemaal niets, want er is tijd genoeg om budget te verzamelen. Ik houd het Viertje immers tot in lengte van dagen...

Groeten,
Folkert

Een Monaquatre

Al jaren kom ik geregeld bij mijn vaste garage, Van Duren in Nieuwleusen, over de vloer. Mijn 5-je is er gerestaureerd, voor een klusje aan de 21 of Laguna kan ik er terecht en er is altijd een gezellig praatje met drankje.

Zo ook ergens in 2014. Even op bezoek voor een korte inspectie van de Laguna, en gelijk viel de bijzondere auto op de binnenplaats op. Nu heb ik weinig kaas gegeten van het echt oude spul, dus pas in tweede instantie bleek het een Renault. Er was een tijd het familiegezicht niet door een groot wybertje bepaald werd. De bijzondere gast

bleek een Renault Monaquatre uit 1930 te zijn. Eigenaar van het garagebedrijf Jan van Duren: "Er werd gevraagd of ik belangstelling had voor deze auto. In de basis niet echt mijn handel, maar vanwege de goede band met deze klant wilde ik wel wat extra doen. De familie heeft de auto sinds 1979 in

bezit en er is veel documentatie bij." Na een paar rondjes kijken en praten bij de auto moest er toch echt gereden worden. Onvoorstelbaar, dat was nog best overzichtelijk allemaal. De pedalen zitten al op de plek waar je ze verwacht. Schakelen met de (deels ongesynchroniseerde) driebak gebeurt met een lange pook, waarbij het alleen bij het terugschakelen even opletten is. Ondergetekende is duidelijk gewend aan keurig gesynchroniseerde bakken. De sensatie van het autorijden is prachtig: mechanisch geluid, je hoort alles werken. Het stuurt door de antieke stuurinrichting bijzonder vaag. Daar zal het vertrouwen echt in

moeten groeien. Remmen blijkt ook een ander gevoel te zijn dan we nu gewend zijn.

De 4 trommels worden bedoend met trekstangen, onvergelijsbaar met een hydraulische installatie. Het maakt het tot een mooie belevenis. En bekijks genoeg, weinigen hebben zo'n antieke auto in het wild zien rijden. Teruggekomen is het tijd geworden voor een fotosessie. De bewondering voor de ingenieurs van Renault groeit: er zijn slimme oplossingen te vinden in de Monaquate. Zo zijn de zijruiten neerdraaibaar. En de accu hangt ruimtebesparend onder de auto, half

tussen de chassisbalken. De achteras is opgehangen met een dwarse bladveer. Het chassis is van staal, terwijl voor de wagenbodem nog veelvuldig hout gebruikt is. Daar zie je dat de auto nog niet heel ver van de koets af staat en men ook nadrukkelijk elementen hiervan behouden heeft.

De buitenzijde verraadt dat de Mona4 al eens een nieuwe lak heeft gekregen en er mist wat chroom van de grille. Maar dan nog: voor een auto van 84 jaar oud is deze

in een verbazend goede conditie. Helemaal omdat een zondags ritje geen enkel probleem lijkt te zijn. Prachtig.

De documentatie waar Jan over spreekt, is de moeite van het lezen waard. Een uitgebreide beschrijving van de techniek bijvoorbeeld. En een postgirokaart voor het betalen van de belasting. Het zijn leuke extra's bij deze klassieker.

Het zal dan ook geen verbazing zijn dat de Monaquate snel een onderdak bij een nieuwe liefhebber vond. Als die er aandacht aan blijft besteden, kan hij nog jaren van de auto genieten. Want bijzonder (en) genieten is het absoluut!

Met dank aan Jan van Duren.

<http://www.autobedrijfvanduren.nl> (met een ereplaats voor de Monaquate!)

Meer foto's vind je hier: [KLIK](#)

En een filmpje: [KLIK](#)

Martijn Brouwer

Raad waar hij staat

De vorige opgave is goed geraden door Marlies Kuiper. Guppie stond op 1 van z'n laatste ritten bij de Meyer Werf in Papenburg. Een verrassingspakket komt jouw kant op, gefeliciteerd!

Onderstaand de nieuwe opgave. Stuur voor 31 mei 2015 je oplossing naar de redactie om kans te maken op een leuke prijs.

Trouwverhaal: 4 oktober 2014

.....kwam er mailtje met de vraag of ik mijn R4 GTL ter beschikking wilde stellen aan een jong stel dat wilde trouwen in een R4.

Dit vond ik hartstikke leuk en ik maakte meteen een toezegging.

Toen de trouwkandidaat (Arjan Erkens) zich melde vertelde hij dat hij een R4 gereden heeft in vroeger tijd. Helaas moest de R4 de deur uit want als student was er geen geld genoeg voor een restauratie. In die tijd leerde hij in de trein Lin (Linda) kennen. Hij bracht haar met zijn R4 vaker van het station naar huis. En zo geschiedde....

Toen de trouwplannen om de hoek kwamen kwam ook het idee om in een R4 te trouwen. Lin vond de R4 vroeger ook super leuk en was zeer enthousiast over het idee van de R4 als trouwauto.

Via een collega van zijn vader kwam een mailtje binnen van Paul Smeets uit Geulle. Toen begon alles te brommen.....

Arjan had via allerhande forums e.d. nog gezocht naar zijn vroegere R4 maar dat is hem niet gelukt.

Ik kon hem twee stuks aanbieden; een witte F4 en een blauwe GTL. Beide uit 1986. Natuurlijk koos hij voor de GTL.

Toen Arjan de auto eens kwam bekijken stond er een slanke maar zeer grote jongeling voor mij. Mijn eerste gedachte: die gaat nooit in een R4. Maar dat lukte prima en hij scheurde er zo mee weg. Schitterend.

De trouwdag had het mooiste weer dat men kan bedenken voor een feest begin oktober. De datum; 4 oktober 2014 bracht 22 graden en was dus ook heel geschikt voor leuke foto's. Dit alles speelde zich af in het zuid Limburgse Schinveld.

Ikzelf, al Renault vanaf 1996 (R16, R6 en nu dus 2x R4) heb de GTL twee jaar gele-

den gekocht via marktplaats in Arnhem. Een prima auto en dus ook geschikt voor een trouwpartij.

Ik heb me zeer vermaakt aan het hele auto-en- trouw -gebeuren. Geweldig dat zo iets nog kan.

Wiel Derix

Papa fume...

Beste mensen

Degenen die vroeger in een ver verleden ooit Frans op school gehad hebben zullen zich één van de eerste zinnetjes nog wel herinneren: **"Papa fume une pipe"**

Hierbij een prachtige toepassing in de praktijk.

De foto komt uit het laatste 4L Magazine

Groet,

Harry

1967 - Sur la plage de Royan, en passage chez des amis, c'est mon père qui fume la pipe!

Agenda

5 juni 2015

Algemene Ledenvergadering
Camping De Loswal te Maurik

5-7 juni 2015

Betuwe-evenement
<http://www.rvvc.nl/>

8, 9 en 10 mei 2015

30 jaar Renault 5 GT Turbo,
Circuit la Chartre
<http://www.cs5gt-turbo.fr/index.php/30-ans>

30 mei 2015

Oh Oh Renault in Ommen
http://www.renault12.nl/meeting_nl.html

11-13 september 2015

Veenweekend (Zuid-oost Drenthe)
<http://www.rvvc.nl/>

Clubinformatie

Renault Vrijbuiters Vrienden Club

Opgericht 15 sept 2006 te Hoogwoud
KvK 01116245

Ledenadministratie

penningmeester@rvvc.nl
Lidmaatschap EUR 15 per persoon per kalenderjaar, EUR 25 per gezin per kalenderjaar t.n.v. RVVC te Zwolle
IBAN: NL37ABNA0593510011
BIC: ABNANL2A

Webmaster

Michiel Komies, webmaster@rvvc.nl

Bestuur

Henk Buwalda (voorzitter)
Meekeshof 23
9089 BC Wytgaard. 058-2553235

Wim Meester (secretaris)
Volkersweg 30,
1684 NT Zwaagdijk-Oost. 0228-584825

Martijn Brouwer (penningmeester)
Verl. Hoogeveense vaart 56
7864 TC Zwinderen. 06-42516883

Sjannien Pennings
Osseweistraat 38
3023 DD Rotterdam. 010-4550987

Michiel Komies
Grauwe Gans 30
7827 SW Emmen. 06-10801551

Coördinator evenementen

Albert Vlietstra
Schepersbos 37, 8091 HA Wezep.
038-3761925, evenementen@rvvc.nl

Redactie Uitlaatklep

Wouter Hoek, Sabine Velthuis, Harry Velthuis
Martijn Brouwer redactie@rvvc.nl

Clubartikelen

Wim en Wilma Meester
Volkersweg 30,
1684 NT Zwaagdijk-Oost.
0228-584825, clubwinkel@rvvc.nl

Technische vraagbaak

Jaap Wagenmaker, tel: 0228-724333
Wim Meester, tel: 0228-584825
Harry Velthuis, tel: 0591-618696

De kinderhoek

+d 	 k = b	-bl
sp = g 	v = k 	p = v
ld = g 	-l 	z = t

Inschrijfformulier

Betuwe-evenement 5-7 juni 2015

Naam:.....

Adres:.....

Natuurlijk kom(en) ik/wij kamperen:

- Ik kom alleen en maak € 30,= over
- Wij komen met z'n tweeën en maken € 35,= over
- Wij komen met ons gezin en maken € 45= over

Het is ook mogelijk om alleen op zaterdag 6 juni te komen en dan de rondrit mee te rijden. Ook dan graag aanmelding om verzekerd te zijn van een rallybord

- Ik kom alleen op zaterdag en maak € 7,50 over
- Wij komen met z'n tweeën op zaterdag en maken € 10,= over
- Wij komen met ons gezin op zaterdag en maken € 12,50 over

Verschuldigde bedrag overmaken op IBAN NL37ABNA0593510011 tnv RVVC Zwolle

Vul het inschrijfformulier zo snel mogelijk in (in ieder geval voor 23 mei om verzekerd te zijn van een rallybord) en stuur dit naar de evenementencoördinator:

Albert Vlietstra
Schepersbos 37
8091 HA Wezep

of naar:

info@rvvc.nl

Inschrijven kan ook via de website: <http://www.rvvc.nl/renault-evenementen>

Adres van de camping:
Camping "de Loswal"
Rijnbandijk 36
4021 GH Maurik
www.camping-deloswal.nl